

[Elisabeth Bruun Olesen]

skulle være bange for. Hvis man virkelig bekymrede sig så meget for de 8–10 pct., kunne man jo opretholde nogle færgeforbindelser, så de 8–10 pct., der var bange, kunne tage færgerne. I øvrigt kører folk allerede i dag faktisk under jorden fra Vesterport til Nørreport i København, så de folk, der kører dér, har da overvundet den angst. De konservative synes jeg må finde nogle væsentlig bedre argumenter for en bro, når den psykologiske mekanisme hos folk lige pludselig er hovedargumentet for den.

En af måderne at forbedre den kollektive trafik og overfarten over Store Bælt på kunne være at udbygge færgerne og togene, så lokomotiverne kunne køre med om bord. Det ville spare tid. Samtidig kunne man forbedre accelerationen og bremsesystemet, så togene kunne køre hurtigere.

Disse tre ting ville under ét, bedømt af DSB selv, betyde en tidsbesparelse på Århus–København-turen på 5 kvarter og 7 kvarter på turen fra Ålborg til København. Dette ville som en enkeltstående foranstaltning forbedre den kollektive trafik tidsmæssigt ganske betydeligt, og hvis man kombinere det med en tunnel, ville det selvfølgelig tidsmæssigt forbedre trafikken endnu mere. Det sidste er dog under den absolutte forudsætning, at de miljømæssige og regionale konsekvenser er løst.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti vil gerne starte med at takke ministeren for den fyldige redegørelse. Der står jo så mange ting i den, så det skal jeg ikke bruge tid på at fremhæve.

Det er interessant at se på, at en fast forbindelse over Store Bælt siden 1930erne har været debatteret her i folketingset og i befolkningen. Nu er vi altså kommet til 1985 og debatterer atter en fast forbindelse. Der er nok mange, der tænker: nu igen – skal det være alvor denne gang, eller skal det bare være snak?

Et flertal i kristeligt folkeparti mener, at der længe nok har været snakket om en fast forbindelse over Store Bælt. Nu er det vigtigt, at man begynder at realisere den. Men vi vil gerne samtidig understrege, at det er vigtigt at se på Danmark som en helhed. Det kan ikke nytte, at vi bare laver en fast forbindelse og så glemmer de øvrige områder.

Det er vigtigt, at vi samtidig ser på det område, der er nævnt indtil flere gange, Midt- og Nordjylland, og på andre områder, der kan føle, at de bliver ladet i stikken her.

Derfor er vi glade for, at redegørelsen fremhæver, at man planlægger at udbygge motorvejsnettet og motortrafikvejsnettet, men vi ser også meget gerne, at man får det nordjyske – altså strækningen fra Ålborg til Frederikshavn – med ind i billedet, sådan at vi kan være sikre på, at der er gode vejforhold her.

Vi insisterer naturligvis også på, at der opretholdes en Kattegatforbindelse. Der er også nogle, der mener, at en rute Ålborg–København ville være en vældig god ting at få ind; så kunne nordjyderne bruge den, og mange kunne måske synes, det var en god ting.

Vi er i hvert fald enige i, at vi skal i gang med at vælge. Og hvad skal man så vælge? Der er i hvert fald én ting, som jeg ikke kan medvirke til, og som jeg tror et flertal nok også vil være imod, og det er dette at sætte bilerne op på et tog igennem en tunnel. Jeg kan ikke se, at det er bedre end at sejle. Så foretrækker jeg færgerne, og at vi sejler som i dag. Der bliver ikke ret stor forskel: man skal holde, og man skal vente, og der går tid med det. Jeg håber derfor, at vi i forhandlingerne kan nå frem til, at det, vi helst ser, er en broforbindelse.

Nu er cyklister blevet nævnt, og vi vil da også gerne fremhæve cyklisterne. Vi mener også, der på en broforbindelse må være mulighed for at få sin cykel med, og at man måske kan gøre ophold undervejs o.lign. Vi håber, at disse ting må indgå i drøftelserne.

Miljøet er blevet nævnt. Det er da klart, at miljøforholdene skal med ind i billedet, og derfor må en løsning ikke bare afhænge af økonomi, men naturligvis også af miljøet. Her kan jeg nævne SFs forslag om undersøgelser, og jeg mener, at det udmærket kan indgå i de drøftelser, som ministeren har lagt op til, at vi får alle de undersøgelser, der er nødvendige.

Hvordan man skaffer penge? Jeg kan afvise fremskridtspartiets forslag om, at det skal være gennem privatfinansiering. Jeg mener, at ministeren i redegørelsen har gjort godt rede for fordele og ulemper og for, at en ren privatfinansiering måske ikke er så fordelagtig, men godt kan indgå.